

31999L0044

L 171/12

EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA

7.7.1999

**EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 1999/44/EÜ,
25. mai 1999,
tarbe kaupade müügi ja nendega seotud garantiide teatavate aspektide kohta**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

puudumine võib pärssida kaupade müügi arengut uute kaugsidetehnoloogiate vahendusel;

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 95,

- (5) tarbijaõiguse miinimumnormidest koosnevad ühiseeskirjad, mis kehtivad olenemata sellest, millisest ühenduse osast kaup ostetakse, suurendab tarbijate usaldust ning võimaldab tarbijatel saada siseturust maksimaalset kasu;

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ⁽¹⁾võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust, ⁽²⁾

- (6) tarbijate põhilised raskused ning müüjatega ettetulevate vaidluste peamised põhjused tulenevad sellest, et kaup ei vasta lepingule; seepärast on asjakohane ühtlustada tarbe kaupade müüki reguleerivad siseriiklikud õigusaktid, ilma et see mõjutaks lepingulist ja lepinguvälist vastutust käsitlevate siseriiklike õigusaktide sätteid ja põhimõtteid;

toimides asutamislepingu artiklis 251 ettenähtud menetluse kohaselt vastavalt lepituskomitees 18. mail 1999 heakskiidetud ühistekstile ⁽³⁾

ning arvestades, et:

- (1) asutamislepingu artikli 153 lõigetega 1 ja 3 nähakse ette, et ühendus peaks tarbijate kaitstuse kõrge taseme tagamiseks kaasa aitama vastavalt asutamislepingu artiklile 95 võetavate meetmete abil;
- (2) siseturg kujutab endast ilma sisepiirideta ala, kus on tagatud kauba, isikute, teenuste ja kapitali vaba liikumine; kauba vaba liikumine hõlmab peale äritegevusega seotud isikute tehingute ka üksikisikute tehinguid; see tähendab, et tarbijad, kelle elukoht on ühes liikmesriigis, peaksid saama vabalt osta kaupu teise liikmesriigi territooriumil ühiste miinimumeeskirjade alusel, mis käsitlevad tarbe kaupade müüki ning põhinevad ausal konkurentsil;
- (3) liikmesriikide tarbe kaupade müüki käsitlevad seadused on mõnevõrra võrreldamatud ning selle tulemusena on riiklikud tarbijakaubaturud liikmesriigiti erinevad ning müüjate vahel võib ette tulla konkurentsi moonutamist;
- (4) tarbijad, kes soovivad kasutada suure turu hüvesid ning ostavad kaupa muus liikmesriigis kui oma elukohaliikmesriik, etendavad tähtsat osa siseturu väljakujundamisel; piiride kunstlikku taastamist ning turgude osadeks jagunemist tuleks vältida; tarbijatele kättesaadavad võimalused on oluliselt suurenenud tänu uutele sidetehnoloogiatele, mis võimaldavad hõlpsat juurdepääsu jaotussüsteemidele muudes liikmesriikides või kolmandates riikides; tarbe kaupade müüki reguleerivate eeskirjade minimaalse ühtlustamise

- (7) kaup peab eelkõige vastama lepingu tingimustele; lepingule vastavuse põhimõtet võib pidada eri siseriiklike õigustavade ühiseks elemendiks; teatavate siseriiklike õigustavade puhul ei pruugi olla võimalik üksnes nimetatud põhimõttele tuginedes tagada minimaalset tarbijakaitsetaset; eeskätt selliste õigustavade puhul võivad osutada kasulikeks täiendavad siseriiklikud õigusnormid, mis tagavad tarbijale kaitse ka juhtudel, kui lepinguosalisel ei ole kokku leppinud üheski konkreetse lepingutingimuses või kui lepinguosalisel on kokku leppinud lepingutingimustes või sõlminud kokkuleppeid, milles kas otse või kaudselt tarbija õigustest loobutakse või neid piiratakse ning need ei ole tarbijale siduvad selles ulatuses kui käesolevast direktiivist tulenevad õigused;

- (8) hõlbustamiseks lepingule vastavuse põhimõtte kohaldamist on kasulik kehtestada vaidlustatav lepingule vastavuse eeldus, mis hõlmab enamiku tavaolukordadest; kõnealune eeldus ei piira lepinguvabaduse põhimõtet; peale selle, konkreetsete lepingutingimuste puudumise korral ning juhul, kui kohaldatakse minimaalse kaitse sätet, võidakse kõnealuses eelduses mainitud elemente kasutada kauba lepingule mittevastavuse kindlaksmääramiseks; kvaliteet ja omadused, mida tarbijad võivad põhjendatult eeldada, sõltub muu hulgas ka sellest, kas kaup on uus või kasutatud; eelduses mainitud elemendid on kumulatiivsed; kui juhtumi asjaolude tõttu on mõni konkreetne element sobimatu, kohaldatakse eelduse ülejäänud elemente sellest hoolimata;

⁽¹⁾ EÜT C 307, 16.10.1996, lk 8 ja EÜT C 148, 14.5.1998, lk 12.

⁽²⁾ EÜT C 66, 3.3.1997, lk 5.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 10. märtsi 1998. aasta arvamus (EÜT C 104, 6.4.1998, lk 30), nõukogu 24. septembri 1998. aasta ühine seisukoht (EÜT C 333, 30.10.1998, lk 46) ja Euroopa Parlamendi 17. detsembri 1998. aasta otsus (EÜT C 98, 9.4.1999, lk 226). Euroopa Parlamendi 5. mai 1999. aasta otsus. Nõukogu 17. mai 1999. aasta otsus.

- (9) kauba lepingule vastavuse eest peaks tarbija ees vahetult vastutama müüja; see on liikmesriikide õiguskordades kirjapandud tavapärane lahendus; müüjal peaks sellest hoolimata olema siseriiklike õigusaktidega ette nähtud võimalus nõuda parandusmeetmete võtmist tootjalt, samas lepinguahelas osalevalt eelmiselt müüjalt või mõnelt muult vahendajalt, kui ta ei ole loobunud kõnealusest õigusest;

- käesolev direktiiv ei mõjuta lepinguvabaduse põhimõtet müüja, tootja, eelmise müüja või ükskõik millise muu vahendaja vahel; eeskirjad, mis reguleerivad, kellelt ja kuidas võib müüja nõuda selliste parandusmeetmete võtmist, tuleb kindlaks määrata siseriiklike õigusaktide alusel;
- (10) kui kaup ei vasta lepingule, peaks tarbijatel olema õigus lasta kauba lepingule vastavus tasuta taastada kas parandamise või ümbervahetamise teel, või kui see ei õnnestu, siis lasta alandada hinda või tühistada leping;
- (11) tarbija võib nõuda müüjalt eelkõige kauba parandamist või ümbervahetamist, kui kõnealused parandusmeetmed ei ole teostamatud või põhjendamatud; parandusmeetme põhjendatus tuleks kindlaks määrata objektiivselt; parandusmeetme on põhjendatu juhul, kui see tooks muu abinõuga võrreldes kaasa põhjendamatud kulud; kulude põhjendamise kindlaksmääramisel peaksid ühe parandusmeetme kulud olema teise parandusmeetme kuludest oluliselt suuremad;
- (12) lepingule mittevastavuse korral võib müüja alati pakkuda tarbijale vastastikusel kokkuleppel olemasolevaid parandusmeetmeid; ettepaneku vastuvõtmise või tagasilükkamise üle otsustab tarbija;
- (13) et anda tarbijatele võimalus kasutada siseturgu ning osta tarbekaupa muus liikmesriigis, tuleks tarbijate huvides soovitada, et mitmes liikmesriigis turustatavate tarbekaupade tootjad lisaksid tootele loetelu, mis sisaldaks vähemalt ühe kontaktaadressi igas liikmesriigis, kus toodet turustatakse;
- (14) viited üleandmise ajale ei tähenda, et liikmesriigid peavad muutma oma riski ülemineku eeskirju;
- (15) liikmesriigid võivad ette näha, et mis tahes hüvitust tarbijale võib vähendada, võttes arvesse kauba kasutamist tarbija poolt alates kauba üleandmise ajast; lepingu tühistamise üksikasjaliku korra võib sätestada siseriiklike õigusaktidega;
- (16) kasutatud kauba eri laadi tõttu ei ole üldjuhul võimalik seda ümber vahetada; tarbija õigust ümbervahetamisele sellise kauba suhtes üldiselt ei kohaldata; sellise kauba jaoks võivad liikmesriigid anda lepinguosalistele võimaluse kokkuleppel vastutusaega lühendada;
- (17) on asjakohane piirata ajavahemikku, mille kestel müüja vastutab ükskõik millise lepingule mittevastavuse eest, mis esineb kauba üleandmise ajal; liikmesriigid võivad samuti sätestada piirangu ajavahemikule, mille jooksul tarbijad võivad oma õigusi kasutada, kui selline ajavahemik kestab vähemalt kaks aastat alates üleandmisajast; kui siseriiklike õigusaktide alusel ei lange piiratud ajavahemiku algus ühte kauba üleandmisajaga, ei tohi siseriiklike õigusaktidega sätestatud piiratud ajavahemik olla lühem kui kaks aastat alates üleandmisajast;
- (18) liikmesriigid võivad ette näha, et ajavahemik, mille jooksul igasugune lepingule mittevastavus peab ilmnema, ja vajaduse korral ning kooskõlas siseriiklike õigusaktidega parandamiseks, ümbervahetamiseks või müüja ja tarbija vahelisteks läbirääkimisteks rahumeelse lahenduse leidmiseks piiratud ajavahemik peatatakse või katkestatakse;
- (19) liikmesriikidele tuleks anda luba sätestada ajavahemik, mille jooksul tarbija peab igast lepingule mittevastavusest müüjale teatama; liikmesriigid võivad tagada tarbijakaitse kõrgema taseme sellist kohustust kehtestamata; tarbijatel kogu ühenduses peaks olema aega teatada müüjale lepingule mittevastavusest igal juhul vähemalt kaks kuud;
- (20) liikmesriigid peaksid vältima sellise ajavahemiku määramist piiriüleselt sisseoste tegevate tarbijate kahjuks; kõik liikmesriigid peaksid komisjonile teatama, kuidas nad kõnealust sätet kohaldavad; komisjon peaks kontrollima kõnealuse sätte erineva kohaldamise mõju tarbijatele ja siseturule; teave, kuidas liikmesriigid seda sätet kohaldavad, peaks olema kättesaadav teistele liikmesriikidele ning kogu ühenduse tarbijatele ja tarbijaorganisatsioonidele; ülevaade olukorrast kõigis liikmesriikides tuleks seepärast avaldada *Euroopa Ühenduste Teatajas*;
- (21) teatavatele kaubakategooriatele on müüjatel ja tootjatel tavaks pakkuda garantiisid teatava aja jooksul ilmnevate puuduste korral; see tava võib elavdada konkurentsi; kuna sellised garantiid on seaduslikud turustusvahendid, ei tohiks need tarbijat eksitada; tagamaks, et tarbijaid ei eksitata, peaksid garantiid sisaldama teavat teavet, sealhulgas avaldust, et kõnealune garantii ei mõjuta tarbija seaduslikke õigusi;
- (22) lepinguosalistel ei tohi vastastikusel kokkuleppel piirata tarbijatele antud õigusi ega neist loobuda, kuna see kaotaks võimaldatud õiguskaitse; kõnealust põhimõtet tuleks kohaldada ka lepingutingimuste suhtes, mille kohaselt tarbija oli kõigist tarbekauba mittevastavustest lepingu sõlmimise ajal teadlik; käesoleva direktiivi alusel tarbijatele

- võimaldatud kaitset ei tohiks vähendada seetõttu, et lepingu suhtes on otsustatud kohaldada kolmanda riigi õigust;
- (23) eri liikmesriikide käesolevat valdkonda käsitlevate õigusaktide ja pretseendiõiguse põhjal on näha, et huvi tarbijakaitse kõrge taseme tagamise vastu suureneb; kõnealust suundumust ja käesoleva direktiivi rakendamisel saadud kogemusi silmas pidades võib osutuda vajalikuks ulatuslikum ühtlustamine, kusjuures eelkõige sätestatakse tootja otsene vastutus puuduste eest, mille eest ta on vastutav;
- (24) liikmesriikidel peaks olema lubatud vastu võtta või säilitada rangemaid sätteid käesoleva direktiivi reguleerimisalas, et tagada tarbijakaitse veelgi kõrgem tase;
- (25) vastavalt komisjoni 30. märtsi 1998. aasta soovitusel tarbijavaidluste kohtuvälise lahendamise eest vastutavate asutuste suhtes kohaldatavate põhimõtete kohta ⁽¹⁾ võivad liikmesriigid asutada organeid, mis tagavad riigisiseste ja piiriüleste kaebuste erapooletu ja tõhusa käsitlemise ning mida tarbijad võivad kasutada vahendajatena;
- (26) tarbijate ühiste huvide kaitseks on asjakohane lisada käesolev direktiiv Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. mai 1998. aasta direktiivi 98/27/EÜ (tarbijate huve kaitsvate ettekirjutuste kohta) ⁽²⁾ lisas esitatud direktiivide loetelusse,

— elekter;

- c) *müüja* — füüsiline või juriidiline isik, kes müüb tarbekaupa lepingu alusel ja oma majandus- või kutsetegevuse käigus;
- d) *tootja* — tarbekauba valmistaja, tarbekauba importija ühenduse territooriumile või isik, kes on oma nime, kaubamärgi või muu tunnusemärgi tarbekaubale asetanud ja esineb tootjana;
- e) *garantii* — müüja või tootja kohustus tarbija ees maksta ilma lisatasu nõudmata tagasi tarbekauba eest makstud hind või kaup ümber vahetada, parandada või käidelda ükskõik millisel viisil, kui kaup ei vasta garantiivalduses esitatud spetsifikatsioonidele või asjaomasele reklaamile;
- f) *parandamine* — tarbekauba viimine vastavusse müügilepinguga, kui kaup ei vasta lepingule.

3. Liikmesriigid võivad sätestada, et mõiste "tarbekaup" ei hõlma kasutatud kaupa, mis müüakse avalikul enampakkumisel, kus tarbijad saavad isiklikult osaleda.

4. Valmistatavate või toodetavate tarbekaupade tarnelepingud loetakse käesoleva direktiivi kohaldamisel samuti müügilepinguteks.

Artikkel 2

Lepingule vastavus

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Reguleerimisala ja mõisted

1. Käesoleva direktiivi eesmärk on ühtlustada liikmesriikide õigus- ja haldusnormid, mis käsitlevad tarbekaupade müügi ja nendega seotud garantiide teatavaid aspekte, et tagada tarbijakaitse ühtlane minimaalne tase siseturul.
2. Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:
- a) *tarbija* — füüsiline isik, kes käesoleva direktiiviga hõlmatavates lepingutes toimib eesmärkidel, mis ei ole seotud tema majandus- ega kutsetegevusega;
- b) *tarbekaup* — materiaalne vallasvara, välja arvatud:
- täitemenetluse käigus või muul seadusest tuleneval viisil müüdiv kaup,
 - vesi ja gaas, kui need ei panda müüki piiratud mahus või kindlaksmääratud koguses,

1. Müüja peab tarbijale üle andma müügilepingule vastava kauba.
2. Tarbekaup loetakse lepingule vastavaks, kui:
- a) kaup vastab müüja esitatud kirjeldusele ning sellel on samad omadused nagu kaubal, mis müüja on esitanud tarbijale näidise või mudelina;
- b) kaup sobib kasutamiseks mis tahes konkreetsel eesmärgil, mille tarbija tegi müüjale teatavaks lepingu sõlmimisel ning mille müüja on heaks kiitnud;
- c) kaup sobib kasutamiseks eesmärkidel, milleks sama liiki kaupa harilikult kasutatakse;
- d) kaubal on sama liiki kauba tavapärasel omadused ja toimivus, mida tarbija võib põhjendatult eeldada, arvestades kauba laadi ning üldsusele tehtud avaldusi kauba liigitunnuste kohta, mis müüja, tootja või tootja esindaja on eelkõige reklaamis või etiketil kauba kohta esitanud.

3. Käesoleva artikli kohaldamisel ei ole lepingule mittevastavust juhul, kui tarbija oli lepingu sõlmimise ajal teadlik või pidanuks olema teadlik lepingule mittevastavusest või kui lepingule mittevastavus tuleneb tarbija tarnitud materjalist.

⁽¹⁾ EÜT L 115, 17.4.1998, lk 31.

⁽²⁾ EÜT L 166, 11.6.1998, lk 51.

4. Lõike 2 punktis d nimetatud üldsusele tehtud avaldused ei ole müüja suhtes siduvad, kui ta tõendab, et:

- ei olnud ega võinud olla teadlik kõnealusel avaldusest,
- lepingu sõlmimise ajaks oli avaldust muudetud või
- avaldus ei saanud mõjutada tarbekauba ostuotsust.

5. Lepingule mittevastavus, mis tuleneb tarbekauba ebaõigest paigaldamisest, loetakse samaväärseks lepingule mittevastavusega, kui paigaldamine moodustab kauba müügilepingu osa ning kaup paigaldati müüja poolt või tema vastutusel. Sama kehtib ka juhul, kui tarbija poolt paigaldamiseks ettenähtud toote paigaldab tarbija ning nõuetele mittevastav paigaldus tuleneb paigaldusjuhendite puudulikkusest.

Artikkel 3

Tarbija õigused

1. Müüja vastutab tarbija ees kõigi lepingule mittevastavuste eest, mis esinevad kauba üleandmise ajal.

2. Lepingule mittevastavuse korral on tarbijal lõike 3 kohaselt õigus lasta kaup tasuta muuta lepingule vastavaks kas parandamise või ümbervahetamise teel või lasta lõigete 5 ja 6 kohaselt alandada kõnealuse kauba hinda või tühistada leping.

3. Tarbija võib müüjalt nõuda eelkõige kauba parandamist või asendamist, mõlemal juhul tasuta, välja arvatud juhul, kui see on võimatu või põhjendamatu.

Parandusmeede loetakse põhjendamatuks juhul, kui sellega seoses tekivad müüjale kulud, mis on võrreldes alternatiivse parandusmeetmega põhjendamatud, kusjuures võetakse arvesse:

- väärtus, mis kaubal oleks juhul, kui lepingule mittevastavust ei esineks,
- lepingule mittevastavuse olulisus ja
- võimalus kasutada alternatiivset parandusmeedet ilma märkimisväärsete ebamugavusteta tarbijale.

Parandamine või asendamine peab toimuma mõistliku aja jooksul ning ilma märkimisväärsete ebamugavusteta tarbijale, kusjuures võetakse arvesse kauba laad ja eesmärk, milleks tarbija kaupa vajab.

4. Lõigetes 2 ja 3 esitatud mõiste "tasuta" viitab kauba lepinguga vastavusse viimisel tekkivatele kuludele, eelkõige posti-, tööjõu- ja materjalikuludele.

5. Tarbija võib nõuda hinna asjakohast alandamist või lepingu tühistamist, kui:

- tarbijal ei ole õigust lasta kaupa parandada ega asendada või
- müüja ei ole kohaldanud parandusmeedet mõistliku aja jooksul või
- müüja ei ole kohaldanud parandusmeedet tarbijale märkimisväärseid ebamugavusi põhjustamata.

6. Tarbijal ei ole õigust lepingut tühistada juhul, kui lepingule mittevastavus on väike.

Artikkel 4

Õigus hüvitusele

Kui lõppmüüjale tekib tarbija ees vastutus tootja, sama lepinguahela eelmise müüja või mõne muu vahendaja tegevusest või tegevusetusest tuleneva lepingule mittevastavuse tõttu, on lõppmüüjal õigus nõuda parandusmeetmeid isikult või isikutelt, kellel on vastutus lepinguahelas. Vastutav isik või vastutavad isikud, kellelt müüja võib parandusmeetmeid nõuda, ning asjaomased meetmed ja nende kasutamise kord määratakse kindlaks siseriiklike õigusaktide alusel.

Artikkel 5

Tähtajad

1. Müüja vastutab artikli 3 alusel juhul, kui lepingule mittevastavus ilmneb kahe aasta jooksul alates kauba üleandmisest. Kui artikli 3 lõikega 2 sätestatud õiguste suhtes kohaldatakse siseriiklike õigusaktide alusel piiratud ajavahemikku, siis ei või kõnealune ajavahemik olla vähem kui kaks aastat üleandmisest alates.

2. Liikmesriigid võivad sätestada, et tarbija peab oma õiguste kasutamiseks teavitama müüjat lepingule mittevastavusest kahe kuu jooksul alates lepingule mittevastavuse avastamise kuupäevast.

Liikmesriigid teatavad komisjonile, kuidas nad käesolevat lõiget kasutavad. Komisjon kontrollib kõnealuse liikmesriikidele antud võimaluse mõju tarbijatele ja siseturule.

Komisjon teeb hiljemalt 7. jaanuariks 2003 ettekande selle kohta, kuidas liikmesriigid käesolevat lõiget rakendavad. Ettekanne avaldatakse *Euroopa Ühenduste Teatajas*.

3. Lepingule mittevastavus, mis tuleb ilmsiks kuue kuu jooksul alates kauba üleandmisest, loetakse esinenuks üleandmise hetkel, välja arvatud juhul, kui tõestatakse muud või kui käesolev eeldus ei ole kooskõlas kauba laadi või lepingule mittevastavuse laadiga.

Artikkel 6

Garantiid

1. Garantii on pakkuja suhtes õiguslikult siduv garantiivalduses ning sellega seotud reklaamis sätestatud tingimustel.

2. Garantiis:

- sedastatakse, et tarbijal on tarbekauba müüki reguleerivate kehtivate siseriiklike õigusaktide alusel seaduslikud õigused, ning näidatakse, et garantii ei mõjuta kõnealuseid õigusi,
- esitatakse lihtsas, arusaadavas keeles garantii sisu ning olulised üksikasjad, mida on vaja garantii alusel nõuete esitamiseks, eelkõige garantii kehtivusaeg ja territoriaalne kohaldamisala ning garantii andja nimi ja aadress.

3. Tarbija taotluse korral tehakse garantii kättesaadavaks kirjallikult või mõnel muul tarbijale kättesaadaval püsival andmekandjal.

4. Liikmesriik, kus tarbekaupa turustatakse, võib oma territooriumil asutamislepinguga sätestatud eeskirjade kohaselt ette näha, et garantii tuleb vormistada ühes või mitmes ühenduse ametlike keelte hulgas kindlaksmääratud keeles.

5. Garantii vastuolu lõigete 2, 3 või 4 ei mõjuta ühelgi viisil garantii kehtivust ning tarbija võib endiselt garantiile toetuda ning nõuda selle täitmist.

*Artikkel 7***Siduvus**

1. Lepingutingimused või kokkulepped, mis on sõlmitud müüjaga enne, kui müüjale on lepingule mittevastavusest teatatud, ja milles kas otse või kaudselt loobutakse käesolevast direktiivist tulenevatest õigustest või piiratakse neid, ei ole siseriiklike õigusaktide kohaselt tarbijale siduvad.

Liikmesriigid võivad sätestada, et kasutatud kauba puhul võivad müüja ja tarbija leppida kokku lepingutingimustes või sõlmida kokkuleppeid, mille puhul müüja vastutuse aeg on artikli 5 lõikega 1 sätestatud ajast lühem. See aeg ei või olla lühem kui üks aasta.

2. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed tagamaks, et tarbijad ei jää liikmesriikide territooriumiga tihedalt seotud lepingu puhul ilma käesoleva direktiiviga ettenähtud kaitsest seetõttu, et kohaldamiseks valitakse kolmanda riigi õigusakt.

*Artikkel 8***Siseriiklikud õigusaktid ja minimaalne kaitse**

1. Käesolevast direktiivist tulenevaid õigusi kasutatakse, ilma et see piiraks muude õiguste kohaldamist, mida tarbija võib kasutada lepingulist või lepinguväliselt vastutust reguleerivate siseriiklike eeskirjade alusel.

2. Liikmesriigid võivad käesoleva direktiivi reguleerimisalas vastu võtta või säilitada asutamislepingule vastavad rangemad sätted, et tagada tarbijate kaitstuse kõrgem tase.

Artikkel 9

Liikmesriigid võtavad asjakohased meetmed teavitamiseks tarbijat käesoleva direktiivi ülevõtmist käsitlevatest siseriiklikest õigusaktidest ning ergutavad vajaduse korral kutseorganisatsioone teavitama tarbijaid nende õigustest.

Artikkel 10

Direktiivi 98/27/EÜ lisa täiendatakse järgmiselt:

“10. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. mai 1999. aasta direktiiv 1999/44/EÜ tarbekaupade müügi ja nendega seotud garantiide teatavate aspektide kohta (EÜT L 171, 7.7.1999, lk 12).”

*Artikkel 11***Ülevõtmine**

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 1. jaanuariks 2002. Liikmesriigid teatavad nendest viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need meetmed vastu võtavad, lisavad nad nendes meetmetesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud siseriiklike õigusnormide teksti.

*Artikkel 12***Kontrollimine**

Komisjon vaatab hiljemalt 7. juulil 2006 käesoleva direktiivi kohaldamise läbi ning esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande. Aruandes käsitletakse muu hulgas tootja otsese vastutuse sisseseadmist ning vajaduse korral kaasnevad sellega ettepanekud.

*Artikkel 13***Jõustumine**

Käesolev direktiiv jõustub *Euroopa Ühenduste Teatajas* avaldamise päeval.

Artikkel 14

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 25. mai 1999

Euroopa Parlamendi nimel

president

J. M. GIL-ROBLES

Nõukogu nimel

eesistuja

H. EICHEL